

DECIZIA nr. 795/ 27.12.2016
privind soluționarea contestației formulate de
SC PP SRL,
înregistrată la D.G.R.F.P.București sub nr. a/c

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații 1 a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Ilfov cu adresa nr. a1/2016, completată cu adresa nr. a2/2016, înregistrate la D.G.R.F.P.B. sub nr. a/c și nr. a3/2016, asupra contestației formulate de **SC PP SRL**, CIF, cu sediul în jud. Ilfov, reprezentată convențional de av. GS, în baza împuternicirii seria B nr. aaa/2016.

Obiectul contestației, remisă prin poștă la data de 13.06.2016 și înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Ilfov sub nr.co/2016, îl constituie Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/2016, comunicată în data de 13.05.2016, prin care s-au stabilit obligații fiscale accesorii în suma totală de x lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA în sumă de x1 lei și accesorii aferente impozitului pe venitul microîntreprinderilor în sumă de x2 lei.

Având în vedere dispozițiile art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (2) lit. (a) și art.352 alin.(1) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de **SC PP SRL**.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei s-au constatat următoarele:

I. Prin contestația formulată contestatara aduce următoarele argumente:

Din data de 27.01.2015 a fost emisă în mod nelegal decizia de declarare a inactivității fiscale cu consecința pierderii codului de TVA.

Societatea a formulat în data de 25.03.2015 o cerere de compensare a sumei de q lei reprezentând TVA de rambursat aferentă trimestrului III 2014 cu suma de q1 lei reprezentând TVA de plată aferent lunii februarie 2015, cerere ramasă nesoluționată.

Ulterior declarării abuzive ca inactivă fiscal, organul fiscal a emis raportul de inspecție fiscală în data de 18.05.2015, prin care societatea a fost adusă din situația de rambursare TVA în situația de plată a TVA.

Contestatară a demarat procedura de reactivare fiscală care a fost finalizată în data de 22.05.2015. conform art.8 alin.(2) din OPANAF nr.1847/2014 data de la care a fost reînregistrată în scopuri de TVA, iar TVA aferent achizițiilor a devenit deductibil.

Societății i s-a solicitat inutil parcurgerea procedurii suplimentare prin depunerea declarației 088, considerând fără temei că nu i-ar fi aplicabil OPANAF nr.1847/2014.

La data de 30.06.2015 a fost emisă decizia prin care s-a respins cererea de înregistrare în scopuri de TVA, decizie care nu întrunește condițiile de formă și fond, astfel încat în data de 22.07.2015 a formulat contestație, respinsă de organul fiscal la data de 03.08.2015.

Împotriva deciziei prin care s-a respins cererea de înregistrare în scopuri de TVA societatea a formulat plângere ce face obiectul dosarului nr.31602/3/2015 aflat pe rolul Tribunalului București.

În măsura în care s-ar fi aplicat legea, societatea ar fi fost înregistrată cu cod de TVA din data de 22.05.2015, influențând sumele pretinse cu titlu de TVA și accesoriile contestate.

Organul fiscal a luat măsuri de executare silită împotriva căror societatea a formulat contestație la executare ce face obiectul dosarelor nr.ffff/3/2015, nr.aaa/3/2015, nr.ssss/3/2015 și dddd/3/2015 care nu au fost soluționate definitiv până în prezent.

Cu privire la condițiile de validitate a actului administrativ contestat, contestatara arată că acesta nu cuprinde informații privind data de la care actul își produce efecte, motivele de fapt și motivele de drept.

De asemenea, contestatara precizează că documentele prin care s-a individualizat suma de plată înscrise în anexa la decizia atacata, respectiv declarațiile 100, 311 și decizia de impunere nr. w/2015, nu i-au fost comunicate niciodata contestatarii în conformitate cu prevederile art.47 din Legea 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, astfel încât conform art.48 al aceluiași act normativ, actele administrative nu pot produce efecte juridice.

În concluzie, contestatara arată că decizia contestată a fost emisă fără respectarea prevederilor legale și solicită anularea acesteia.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/2016 organele de impunere ale Administrației Județene a Finanțelor Publice Ilfov au comunicat societății accesorii în sumă totală de x lei aferente TVA și impozitului pe venitul întreprinderilor, calculate pentru perioada 17.01.2016-17.04.2016.

III. Față de constatările organelor de administrare fiscală, susținerile contestatarii, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

3.1. Referitor la condițiile de forma ale actului de impunere contestat

Cauza supusă soluționării pentru acest capat de cerere este dacă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/2016 este lovită de nulitate, în condițiile în care a fost emisă de organele fiscale teritoriale cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

În fapt, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Ilfov a emis prin intermediul mijloacelor informatice, decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/2016, comunicată în data de 13.05.2016.

Prin contestația formulată contestatara invoca nerespectarea prevederilor legale în vigoare pe motiv ca nu conține toate elementele impuse de prevederile art. 46.2 și art.97 din Legea 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, respectiv motivele de fapt și de drept, precum și data de la care actul își produce efecte.

În drept, speței îi sunt aplicabile prevederile art. 46 și art.49 din Codul de procedură fiscală, aprobat prin Legea nr. 207/20.07.2015 care stipulează următoarele:

„Art. 46 - Conținutul și motivarea actului administrativ fiscal

- (1) Actul administrativ fiscal se emite în scris, pe suport hârtie sau în formă electronică.
- (2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie cuprinde următoarele elemente:
 - a) denumirea organului fiscal emitent;
 - b) **data la care a fost emis și data de la care își produce efectele;**
 - c) datele de identificare a contribuabilului/plătitorului și, dacă este cazul, datele de identificare a persoanei împuternicite de contribuabil/plătitor;
 - d) obiectul actului administrativ fiscal;
 - e) **motivele de fapt;**
 - f) **temeiul de drept;(…)**”

“Art. 49 - Nulitatea actului administrativ fiscal

- (1) Actul administrativ fiscal este nul în oricare din următoarele situații:

- a) este emis cu încălcarea prevederilor legale privind competența;
- b) nu cuprinde unul dintre elementele acestuia referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului/plătitorului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 46 alin. (6), precum și organul fiscal emitent;
- c) este afectat de o gravă și evidentă eroare. Actul administrativ fiscal este afectat de o gravă și evidentă eroare atunci când cauzele care au stat la baza emiterii acestuia sunt atât de viciate încât, dacă acestea ar fi fost înlăturate anterior sau concomitent emiterii actului, ar fi determinat neemiterea sa.
- (2) Nulitatea se poate constata de organul fiscal competent sau de organul de soluționare a contestației, la cerere sau din oficiu. În situația în care nulitatea se constată de organul fiscal competent, acesta emite o decizie ce se comunică contribuabilului/plătitorului.
- (3) Actele administrative fiscale prin care sunt încălcate alte prevederi legale decât cele prevăzute la alin. (1) sunt anulabile. Prevederile art. 50 sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Față de prevederile legale sus citate, rezultă că Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/2016 îndeplinește cerințele legale aplicabile actelor administrative, așa cum prevede art.46 alin.(6) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, producând efecte din momentul în care a fost comunicată contribuabilului, respectiv data de 13.05.2016.

Astfel, în ceea ce privește susținerea contestatarii conform căruia actul atacat nu conține motive de fapt și de drept nu poate fi susținută favorabil în susținerea cauzei ținând cont că în cadrul deciziei la *motive de fapt* este precizat că „pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiile fiscale principale s-au calculat următoarele dobânzi și penalități”, iar la *motive de drept* sunt înscrise prevederile legale, respectiv, art.110, art. 111 alin (2), art. 205 și art. 206 din OG nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Față de cele precizate, rezultă că aspectele procedurale invocate de contestatară, în baza cărora solicită anularea deciziei contestate, nu au susținere legală.

Pe cale de consecință, Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/2016 îndeplinește cerințele legale aplicabile actelor administrative, motiv pentru care urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația pentru acest capăt de cerere.

3.2. Referitor la accesoriile aferente TVA in suma de x1 lei

Cauza supusa soluționării este dacă societatea datorează accesorii aferente TVA în sumă de x1 lei, în condițiile în care în sarcina sa s-au reținut ca fiind datorate debitele stabilite prin decizia de impunere nr.F-IF w/2015 și cele declarate prin deconturile de TVA pe perioada martie-iulie 2015, iar din evidența fiscală rezultă că societatea nu a stins aceste debite.

În fapt, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Ilfov a emis Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/2016, prin care s-a stabilit în sarcina **SC PP SRL** obligația de plată în sumă de x1 lei reprezentând accesorii aferente TVA și impozitul pe venitul întreprinderilor.

Documentele prin care a fost individualizată obligația de plată sunt:

-decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscala nr.F- IF w/2015 prin care s-a stabilit pe perioada 01.01.2009-31.03.2015

TVA suplimentar de plată în suma de a lei și accesorii aferente în suma de a1 lei calculate pe perioada 25.03.2015-12.05.2015;

- decontul de TVA pentru luna martie 2015 nr. aaa/24.04.2015 prin care s-a stabilit TVA de plată scadența la 25.04.2015 în sumă de s lei;
- decontul de TVA pentru luna aprilie 2015 nr. ssss/21.05.2015 prin care s-a stabilit TVA de plată scadența la 25.05.2015 în sumă de s lei;
- decontul de TVA pentru luna mai 2015 nr. dddd/09.06.2015 prin care s-a stabilit TVA de plată scadența la 25.06.2015 în sumă de d lei;
- decontul de TVA pentru luna iunie 2015 nr. ffff/16.07.2015 prin care s-a stabilit TVA de plată scadența la 25.07.2015 în sumă de f lei;
- decontul de TVA pentru luna iulie 2015 nr. ggggg/21.08.2015 prin care s-a stabilit TVA de plată scadența la 25.08.2015 în sumă de g lei.

Din anexa la decizia nr. dec/2016 rezultă că accesoriile aferente TVA în sumă de x1 lei au fost calculate astfel:

- y lei – pe perioada 17.01.2016-17.04.2016 pentru neachitarea TVA stabilită prin decizia de impunere nr.F- IF w/2015;
- y1 lei – pe perioada 17.01.2016-17.04.2016 pentru neachitarea TVA declarată pe propria răspundere prin deconturile de TVA pentru lunile martie, aprilie, mai, iunie și iulie 2015.

Împotriva deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr.F- IF w/2015 societatea nu a formulat contestație.

Prin cererea de compensare înregistrată la AJFP Ilfov sub nr. www/25.03.2015 societatea a solicitat compensarea sumei de w lei reprezentând TVA solicitată la rambursare prin decontul de TVA aferent trimestrului **III 2014** cu TVA de plată rezultată din decontul de TVA aferent lunii **februarie 2015**, ca urmare a declarării ca inactivă a societății de către organul fiscal (în data de 27.01.2015 prin decizia nr.aaaa).

Din fișa pe platitor editată la 24.06.2016 privind situația TVA pe perioada 25.03.2015 -17.04.2016 rezultă că:

- diferență de TVA în suma de w lei stabilită prin decizia nr.F-IF w/2015 este evidențiată cu scadența la 20.06.2015 și a fost stinsă parțial prin compensare până la data de 17.01.2016 cu suma de w1 lei, iar diferența în sumă de w2 lei nu a fost achitată pe perioada 17.01.2016-17.04.2016;
- prin deconturile TVA cu termene scadente în perioada 25.04.2015 – 25.08.2015, societatea a declarat TVA de plată care nu au fost achitate până la data de 17.04.2016.

Contestatarea susține că nu datorează accesorii aferente TVA pe motiv că sunt influențate de:

- soluția ce va fi pronunțată în soluționarea de către Tribunalul București a contestației formulate împotriva deciziei privind respingerea cererii de înregistrare în scopuri de TVA potrivit prevederilor art.153 alin.(9¹) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare nr. sss/30.06.2015 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Ilfov;
- necomunicarea deciziei nr.F- IF w/2015;
- necomunicare declarațiilor 311 nr. ssss/24.04.2015, nr. sss/21.05.2015, nr. sss/09.06.2015, nr. ssss/16.07.2015, nr. ssss/21.08.2015;
- nesoluționarea cererii de compensare depusă în data de 25.03.2015.

În drept, potrivit dispozițiilor OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

“Art. 22 - Prin obligații fiscale, în sensul prezentului cod, se înțelege:

(...) c) obligația **de a plăti la termenele legale** impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat;

d) obligația de a plăti majorări de întârziere, aferente impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat, denumite obligații de plată accesorii.

Art.85 - (1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) **prin declarație fiscală**, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);

b) **prin decizie emisă de organul fiscal**, în celelalte cazuri.(...).

“Art.86 -(4) Declarația fiscală întocmită potrivit art. 82 **alin. (2)** este asimilată cu o decizie de impunere, sub rezerva unei verificări ulterioare, și **produce efectele juridice ale înștiințării de plată de la data depunerii acesteia.**”

“(6) Decizia de impunere și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii constituie și înștiințări de plată, de la data comunicării acestora, în condițiile în care se stabilesc sume de plată.”

Art.111 - (1) Creanțele fiscale sunt **scadente** la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.”

În ceea ce privește calcularea accesoriilor sunt incidente prevederile art.173, art.174 și art.176 din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în vigoare în anul 2016 astfel:

“Art. 173. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

“Art. 174. - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv. (...)

(5) Nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.”

“Art.176- (1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,01% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Față de prevederile legale de mai sus, rezultă că obligațiile de plată accesorii se datorează pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată ca o măsură accesorie în raport cu debitul principal.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezultă următoarele:

În speță, organele fiscale au stabilit în sarcina contestatarii obligația de plată a sumei de x1 lei reprezentând accesorii aferente TVA stabilită prin decizia nr.F-IF w/2015 și prin deconturile de TVA depuse de societate pentru lunile martie-iulie 2015.

De asemenea, în urma verificării efectuată pe perioada 01.01.2009-31.03.2015 a fost emisă decizia nr.F-IF w/2015 prin care s-a stabilit că societatea datorează o diferență de TVA în sumă de q lei, sumă ce a fost stinsă parțial cu suma de q1 lei, iar diferența în sumă de q2 lei nu a fost achitată pe perioada 17.01.2016-17.04.2016.

Prin decizia nr.F-IF w/2015 s-a stabilit că debitul de natura taxei pe valoarea adăugată este datorat de societate, iar contestatara nu a contestat debitele stabilite și nu a făcut dovada plății sumei de q2 lei pe perioada 17.01.2016-17.04.2016.

Prin decizia atacată au fost calculate pe perioada 17.01.2016 - 17.04.2016 accesorii în sumă de q1 lei asupra debitului în sumă de q2 lei reprezentând TVA stabilit prin decizia de impunere nr.F-IF w/2015 și neachitat integral până la data de 17.01.2016.

Invocarea necomunicării titlurilor de creanță care au generat calculul accesoriilor contestate nu poate fi reținută favorabil în susținerea cauzei întrucât din documentele existente la dosarul cauzei reiese că decizia nr.F-IF w/2015 i-a fost comunicată sub semnătură de primire în data de 25.05.2015, iar în ceea ce privește deconturile de TVA în cauza, acestea au fost depuse de însăși societatea contestatară.

Nu poate fi reținut argumentul contestatarii privind faptul că accesoriile contestate au fost generate de nesoluționarea cererii de compensare înregistrată de societate în 25.03.2015 întrucât constituie perioada asupra căreia organul de inspecție fiscală s-a pronunțat în cadrul controlului TVA efectuat pe perioada 01.01.2009-31.03.2015 prin decizia nr.F-IF w/2015.

Mai mult, prin hotărârea nr. 797 pronunțată în 08.02.2016 invocată de SC PP SRL, Tribunalul București a respins ca neîntemeiată acțiunea contestatarii ce a făcut obiectul dosarului nr.www3/2015 ce a avut ca obiect contestație împotriva deciziei privind respingerea cererii de înregistrare în scopuri de TVA potrivit prevederilor art.153 alin.(9¹) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare nr. dec2/2015.

Față de cele mai sus prezentate, în condițiile în care în sarcina contestatarii s-au reținut ca fiind datorate debitele stabilite prin decizia de impunere nr.F-IF w/2015 și TVA declarată pe propria răspundere prin deconturile de TVA pentru lunile martie-iulie 2015 și nu face dovada achitării obligațiilor principale asupra cărora au fost calculate, iar pe de altă parte potrivit dispozițiilor legale precitate pentru neachitarea sau achitarea cu întârziere a obligațiilor fiscale înregistrate în evidența fiscală în baza declarațiilor fiscale, aceasta datorează dobânzi și penalități de întârziere de la data scadenței până la data stingerii prin plată efectuată a taxei pe valoarea adăugată, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalae*.

Având în vedere cele reținute rezultă că a fost corect și legal întocmită Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/2016, prin care Administrația Județeană a Finanțelor Publice Ilfov a stabilit accesorii în suma de x1 lei, drept pentru care contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

3.3 Referitor la accesoriiile stabilite în suma de x2 lei pentru impozitul pe venitul microîntreprinderilor

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, prin Serviciul soluționare contestații se poate pronunța pe fond asupra acestui capăt de cerere, în condițiile în care contestatara nu prezintă motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază contestația.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/2016, comunicată societății în data de 13.05.2016, prin care s-au stabilit în sarcina acesteia accesorii aferente impozitului pe venitul microîntreprinderilor în sumă de **x2 lei**.

Prin contestația formulată, contestatara nu a prezentat motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază acest capăt de cerere.

In drept, in conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) si art. 213 alin. (5) din Codul de procedura fiscala, republicat:

"Art. 269 - (1) Contestatia se formuleaza în scris si va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestatiei;

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se întemeiaza;

e) semnatura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum si stampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calitatii de împuternicit al contestatorului, persoana fizica sau juridica, se face potrivit legii."

"Art. 276 - (6) Organul de soluționare competent se pronunță mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar, când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se mai procedează la analiza pe fond a cauzei."

De asemenea, pct. 2.5 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015:

"2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv. "

Se reține că prin contestația formulată, contestatara nu a prezentat motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază acest capăt de cerere.

Din dispozițiile legale citate mai sus, rezultă că în contestație contestatara trebuie să menționeze atât motivele de fapt cat și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, în caz contrar contestația urmând a fi respinsă că nemotivată, în ceea ce privește suma de x2 lei reprezentând impozit pe venitul microîntreprinderilor, contestatara nu a depus niciun document în susținerea propriei cauze și nu a invocat niciun articol de lege în apărarea sa.

Totodată, prin Decizia nr. 3250/2010 în dosarul nr. 935/57/2009, Înalta Curte de Casație și Justiție reține în considerentele sale că *"motivarea contestației în procedura administrativă se poate face sub sancțiunea decăderii, în termen de 30 de zile în care se poate formula contestația administrativă, iar nedepunerea motivelor în același termen duce la respingerea contestației ca nemotivată."*

Prin urmare, având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că deși contestatara se îndreaptă cu contestația și împotriva sumei de x2 lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe venitul microîntreprinderilor, nu aduce motivații bazate pe documente justificative și argumente privind starea de fapt și de drept prin care să combată constatările organului fiscal și din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată de acesta, în temeiul art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, **se va respinge ca nemotivată** contestația formulată de **SC PP SRL**, cu privire la acest capăt de cerere.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art.22, art.45, art.85, art.86, art.111, din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, art.173, art.174, art.176 , art. 269, art. 276 si art.279 alin. (1) din Legea 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, pct. 2.5, 11.1 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.

207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015, se:

DECIDE

1. Respinge contestația formulată de **SC PP SRL** cu privire la nulitatea deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/2016 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Ilfov.

2. Respinge ca neintemeiată contestația formulată de **SC PP SRL** pentru accesorii aferente TVA în sumă de **x1 lei** stabilite prin Decizia privind obligațiile de plată accesorii nr. dec/2016 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Ilfov.

3. Respinge ca nemotivată contestația formulată de **SC PP SRL** împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. dec/2016, pentru suma de **x2 lei** aferente impozitului pe venitul întreprinderilor, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Ilfov.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată potrivit legii, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Ilfov sau Tribunalul București.